

# Чогось мені...

Лібер Рабинович

Чогось мені так весело сьогодні!..  
Я вдосвіта у загравах устав.  
Цілує ранок збуджені вуста.  
Я тану ввесь в серпанковій безодні...

З зорею зустрічаю усміх дня.  
Ах, день! Такий золотобарвний, милий!..  
Він в серце молоді вливає сили,  
І квітне, як садок, душа моя...

Мов кобза, забриніла пісня рання.  
Гей, пісне дзвінко-струнная, лети!  
І полум'ям розбуджуй поривання,  
І прагнення до ясної мети!

На працю йду. Блищить повдовж дорога  
Трамваї трахкотять удалині.  
Вгорі ще бродить місяць срібнорогий,  
Неначе в зачарованому сні.

Проходять сні, навіянії ніччю...  
Зір денний визира в височині  
Й до радощів, до дум, до праці кличе,  
Тому так, друзі, весело мені!